

ind under de aarlige Vedligeholdelsesudgifter, og deels ikke vare nødvendige. Der er saaledes Tale om en Leerbeklædning paa Fundamentet af Gelænderet; Fundamentet for Ferngelænderet er, saavidt jeg veed, Kamp; hvorledes dette kunde besyttes hyderligere ved en Leerbeklædning, har Udvalget ikke været istand til at see af de foreliggende Oplysninger, og det vil vistnok ikke være let at godtgjøre Rigtigheden deraf.

I det Væsentlige er dette de faa Udsættelser, der ere gjorte, og de ere, som sagt, kun af ringe Betydning; de kunne falde i Vinene, naar man fremdrager ethvert enkelt Beløb, uden at sammenholde dem med de store Beløb, der blive tilbage som bevilgede. Jeg skal ikke følge den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern), naar han gif tilbage ikke alene til de Spørgsmaal af lignende Natur, der iaar have fundet deres Afgjørelse ved et andet Ministeriums Budget, men ogsaa til lignende Spørgsmaal, som have foreligget og ere afgjorte i flere foregaaende Aar; jeg kan heller ikke gjøre det, da disse Sager nu ikke ligge for, men jeg vil kun paapege, at det Stakithad, der efter hans Formening skulde findes hos Finansudvalget, ved denne Leilighed ikke er kommet frem, og det havde derfor ikke været nødvendigt for ham netop nu at ivre derimod; thi den Omstændighed, at Udvalget, saalænge det ikke var oplyst, hvem der skulde betale Plankeværket ved Rectorboligen i Ribe, har tilraadet foreløbig at nægte Bevillingen, kan dog virkelig ikke afgive et Beviis paa, at Udvalget nærer Had til Plankeværker, og hvad angaaer Fernstakittet i Horsens, som den ærede Rigsdagsmand troede, at Udvalget vilde nægte, da har jeg jo allerede oplyst, at det allerede staaer der for længe siden, saa der kan altsaa ikke være Tale om Had imod det.

Barfod: Det gjorde mig ondt, da jeg igaar maatte udtale mig i skarpt og bestemt Modsetning til den ærede Rigsdagsmand for Veile (Hammerich), men det glæder mig ligesaa meget, at jeg idag fuldkommen kan samstemme med ham. Jeg skal imidlertid holde mig den ærede Formands Advarsel efterrettelig og ikke videre gaae ind paa det af ham fremhævede Spørgsmaal, men dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at naar den høitagtede Cultusminister i Modsetning til den ærede Rigsdagsmand for Veile mener, at det er et stort Spørgsmaal, hvorvidt den Overbeholdelse og den Overanstrengelse, hvorom der har været Tale, er begrundet eller ikke, da troer jeg meget alvorlig at maatte advare det ærede Thing imod at lytte altfor meget til den høitagtede Cultusminister. I vore gamle Sange tales der om Bjørnen med 12 Mænds Bid og 12 Mænds Stryke; det er nu ikke min Hensigt at gjøre den høitæredede Cultusminister til en saadan Bjørn, men jeg vil dog tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at en Mand, der i sin Ungdom kunde studere for en 3—4 andre dygtige Studerende, og som nu i sin Manddom kan arbejde for en 3—4 andre dygtige Mænd, er den fletteste Dommer, man kan have, hvor der er Spørgsmaal om Kræfternes Overbeholdelse og Overanstrengelse, og jeg maa som en Følge deraf bede de Herrer om langt snarere at lytte til Folk med færre Kræfter og mere almindelig Arbejdsdygtighed, end den høitæredede Cultusminister er i Besiddelse af. Jeg skal ikke videre inblade mig paa dette Spørgsmaal; jeg har allerede sagt, at jeg underskriver enhver Yttring, der er fremkommen fra den ærede Rigsdagsmand for Veile. Han beklagede ogsaa, at den høitagtede Cultusminister ikke syntes at have meget tilovers for de saakaldte Bondehøiskoler og derfor ikke vilde modtage den af et Mindretal foreslaaede høiere Bevilling.